

**Odpowiedź
ZASTĘPCY
PROKURATORA
GENERALNEGO**

Warszawa, 4 września 2009 r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na przesłane przy piśmie Pana Marszałka z dnia 06 sierpnia 2009 roku, o sygn. BPS/DSK-043-1940/09, wspólne oświadczenie złożone przez Panów Senatorów Michała Wojtczaka oraz Andrzeja Misiółka, podczas 39. posiedzenia Senatu RP w dniu 31 lipca 2009 roku, dotyczące procesu likwidacji Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach, zabezpieczenia i unieszkodliwienia pozostałych po Zakładach Chemicznych niebezpiecznych odpadów oraz rekultywacji terenów skażonych, powstałych w związku z tym zagrożeń dla głównego zbiornika wód podziemnych, wreszcie postępowania prowadzonego w tym zakresie przez Prokuraturę Rejonową w Tarnowskich Górach i przyczyn jego umorzenia, uprzejmie informuję, iż w Prokuraturze Apelacyjnej w Katowicach dokonano analizy akt głównych i podręcznych śledztwa tarnogórskiej Prokuratury Rejonowej, sygn. 3 Ds 64/09, wszczętego w sprawie niedopełnienia obowiązków przez likwidatorów Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji, zobowiązanych do zajmowania się sprawami majątkowymi tegoż podmiotu, a polegającego na niezasadnym rozwiązaniu umowy o wykonanie robót budowlanych, zawartej w dniu 15 września 1997 roku pomiędzy Zakładami Chemicznymi a Przedsiębiorstwem Innowacyjno-Wdrożeniowym „ENPOL” sp. z o.o. z/s w Gliwicach oraz zawarciu w dniu 3 listopada 2004 roku pomiędzy likwidatorem Zakładów Chemicznych a Michałem Szwarcnabłem i Czesławem Ćwielągim umowy użyczenia części działki własnościowej o numerze ewidencyjnym 252/38, na czas prowadzenia robót związanych z usuwaniem, znajdujących się na niej, odpadów chemicznych – to jest o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

Jak ustalono, Wojewoda Śląski, działając jako organ założycielski dla przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Chemiczne „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji, pismem z dnia 3 listopada 2008 roku, sygn. NP/I/0717/67/08, zwrócił się do Prokuratora Rejonowego w Tarnowskich Górach z wnioskiem o zbadanie całego procesu likwidacji Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji, pod kątem działań podejmowanych w trakcie procesu likwidacyjnego przez kolejnych likwidatorów tego podmiotu.

Wskazał przy tym na budzące jego wątpliwości zdarzenia, zaliczając do nich:

- procedurę sprzedaży przez Agencję Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie prawa własności działek położonych przy ulicy Grzybowej w Tarnowskich Górach, Michałowi Szwarcnabłowi i Czesławowi Ćwielągowi (jak wskazano w piśmie Wojewody Śląskiego, transakcja ta była już przedmiotem postępowania prokuratorskiego),
- zawarcie w dniu 3 listopada 2004 roku przez likwidatora Zakładów Chemicznych z Michałem Szwarcnabłem i Czesławem Ćwielągim, umowy użyczenia części działki własnościowej (uprzednio sprzedanej przez Agencję Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie) o numerze ewidencyjnym 252/38, na czas prowadzenia robót związanych z usuwaniem, znajdujących się na niej, odpadów chemicznych,
- działania podejmowane w trakcie procesu likwidacji Zakładów Chemicznych przez kolejnych likwidatorów, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu i przyczyn rozwiązania przez likwidatora umowy o wykonanie robót budowlanych, zawartej

przez Zakłady Chemiczne z Przedsiębiorstwem Innowacyjno-Wdrożeniowym „EN-POL” sp. z o.o. z/s w Gliwicach.

Prokuratura Rejonowa w Tarnowskich Górach, uznając pismo z dnia 3 listopada 2008 roku za wniosek o podjęcie na nowo, w trybie art. 327 § 1 k.p.k., umorzonego prawomocnie postępowania przygotowawczego, pismem z dnia 24 grudnia 2008 roku, sygn. 3 Ds 660/08, przekazała pismo Wojewody Śląskiego do Prokuratury Rejonowej Warszawa Ochota, bowiem jednostka ta prowadziła w przeszłości, pod sygn. 4 Ds 1134/05/V, śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków przy sprzedaży nieruchomości Skarbu Państwa przez Józefa Marszałka – Dyrektora Agencji Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie, polegającego na tym, że w dniu 26 października 2004 roku w Krakowie zbył on na rzecz osób prywatnych nieruchomość składającą się z działek o numerach ewidencyjnych 252/38, o powierzchni 45.7836 ha oraz 254/38, o powierzchni 0,8533 ha, położonych w obrębie Lasowic, za kwotę 137.500 złotych, przez co działał na szkodę interesu publicznego – to jest o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

Postępowanie to umorzono, postanowieniem z dnia 20 marca 2006 roku, zaś decyzja stała się prawomocna z dniem 3 stycznia 2007 roku.

Po otrzymaniu pisma z dnia 3 listopada 2008 roku, Prokuratura Rejonowa Warszawa Ochota wszczęła w sprawie spór kompetencyjny, sygn. Ko 51/09, zaś Prokuratura Okręgowa w Warszawie, działając w trybie § 105 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 2007 roku – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 169, poz. 1189, z późn. zm.), pismem z dnia 3 lutego 2009 roku, sygn. I Dsa 46/09, przekazała akta sprawy, sygn. Ko 51/09, Prokuratorowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach, celem kontynuowania postępowania.

Wskazać nadto należy, iż z wątkiem sprzedaży w dniu 26 października 2004 roku przez Agencję Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie osobom prywatnym części nieruchomości objętych planem rekultywacji, związane było śledztwo Prokuratury Okręgowej w Gliwicach, sygn. V Ds 64/05/S, prowadzone w sprawie nieumyślnego niedopełnienia obowiązków służbowych w okresie od lutego do października 2004 roku w Tarnowskich Górach przez funkcjonariuszy tamtejszego Starostwa Powiatowego, w związku z przygotowaniem i wdrażaniem projektu rekultywacji Generalnego Składowiska Odpadów, a także przygotowywaniem wniosku o dofinansowanie tegoż projektu ze środków Funduszu Spójności Unii Europejskiej, poprzez nieskoordynowanie podjętych działań z Agencją Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie, co skutkowało powstaniem istotnej szkody, wyrażającej się w opóźnieniu realizacji projektu i konieczności wywłaszczenia osób zajmujących teren Centralnego Składowiska Odpadów, a nadto konieczności wypłacenia tym osobom odszkodowań w kwocie przewyższającej kwotę uzyskaną wcześniej w wyniku sprzedaży nieruchomości przez Agencję – to jest o przestępstwo z art. 231 § 3 k.k., a nadto niepowiadomienia w okresie od listopada 2004 roku do września 2005 roku w Tarnowskich Górach – wbrew obowiązkowi – organu dysponującego środkami pomocowymi z Funduszu Spójności Unii Europejskiej o powstaniu okoliczności mogących mieć wpływ na wstrzymanie, bądź ograniczenie wsparcia finansowego, o jakie ubiegał się Starosta Powiatowy w Tarnowskich Górach, wyrażających się zbyciem przez Agencję Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie części nieruchomości objętych planem rekultywacji – to jest o przestępstwo z art. 297 § 2 k.k.

Postępowanie to umorzono postanowieniem z dnia 11 stycznia 2006 roku, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec uznania, iż czyny nie zawierają znamion czynów zabronionych. Decyzja ta uprawomocniła się w dniu 11 stycznia 2006 roku.

Po otrzymaniu materiałów przesłanych z Prokuratury Okręgowej w Warszawie, postanowieniem z dnia 12 lutego 2009 roku, sygn. 3 Ds 64/09, Prokuratura Rejonowa w Tarnowskich Górach wszczęła śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków przez likwidatorów Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach, zobowiązanych do zajmowania się sprawami majątkowymi tego podmiotu, polegających na niezasadnym rozwiązaniu umowy o wykonanie robót budowlanych, zawartej pomiędzy Zakładami Chemicznymi a Przedsiębiorstwem Innowacyjno-Wdrożeniowym „ENPOL” sp. z o.o. z/s w Gliwicach oraz zawarciu w dniu 3 listopada 2004 roku pomię-

dzy likwidatorem Zakładów Chemicznych a Michałem Szwarcnabłem i Czesławem Ćwielągim umowy użyczenia części działki własnościowej o numerze 252/38, na czas prowadzenia robót związanych z usuwaniem, znajdujących się na niej, odpadów chemicznych – to jest o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

W korespondencji ze Śląskim Urzędem Wojewódzkim w Katowicach – Wydziałem Nadzoru Właścicielskiego ustalono, iż Urząd nie dysponuje dokumentacją związaną przedmiotowo z treścią pisma Wojewody Śląskiego. Ustalono natomiast dane osób, które na przestrzeni lat, z ramienia Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, zajmowały się nadzorem nad procesem likwidacji Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry”, co pozwoliło na ich przesłuchanie w charakterze świadków.

W toku śledztwa zgromadzono w kserokopiach, obszerną, związaną z przedmiotem postępowania dokumentację, w tym dokumentację Wojewody Śląskiego i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, Starostwa Powiatowego w Tarnowskich Górach, Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry, Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji, Agencji Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie, Przedsiębiorstwa Innowacyjno-Wdrożeniowego „ENPOL” sp. z o.o. z/s w Gliwicach, Katowickiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego „BUDUS” SA w Katowicach, podmiotów gospodarczych startujących w kolejnych przetargach.

Po ustaleniu, iż wątek dotyczący niedopełnienia obowiązków przy sprzedaży nieruchomości Skarbu Państwa przez Józefa Marszałka – Dyrektora Agencji Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie, poprzez zbycie w dniu 26 października 2004 roku w Krakowie na rzecz osób prywatnych (Michała Szwarcnabla i Czesława Ćwieląga) nieruchomości składającej się z działek o numerach ewidencyjnych 252/38 i 254/38, położonych w obrębie miejscowości Lasowice, za kwotę 137.500 złotych, objęty był postępowaniem Prokuratury Rejonowej Warszawa Ochota, sygn. 4 Ds 1134/05, zakończonym prawomocną decyzją o umorzeniu śledztwa, postępowanie Prokuratury Rejonowej w Tarnowskich Górach, sygn. 3 Ds 64/09, obejmowało zatem wątek działań podejmowanych przez kolejnych likwidatorów w trakcie procesu likwidacji Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry”, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu i przyczyn rozwiązania przez likwidatora umowy o wykonanie robót budowlanych, zawartej w dniu 15 września 1997 roku przez Zakłady Chemiczne z Przedsiębiorstwem Innowacyjno-Wdrożeniowym „ENPOL” sp. z o.o. z/s w Gliwicach oraz wątek zawarcia w dniu 3 listopada 2004 roku przez likwidatora Zakładów Chemicznych z Mieczysławem Szwarcnabłem i Czesławem Ćwielągim umowy użyczenia części działki własnościowej o numerze ewidencyjnym 252/38, na czas prowadzenia robót związanych z usuwaniem, znajdujących się na niej, odpadów chemicznych.

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2009 roku, umorzono śledztwo, w sprawie nadużycia przez likwidatora Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji, w okresie od 15 grudnia 1998 roku do 18 maja 2000 roku w Tarnowskich Górach, udzielonych Zarządzeniem Wojewody Katowickiego nr 569/98 z dnia 4 grudnia 1998 roku, uprawnień, poprzez rozwiązanie w dniu 15 grudnia 1998 roku umowy nr 18/97 z dnia 15 września 1997 roku, zawartej pomiędzy Przedsiębiorstwem Innowacyjno-Wdrożeniowym „ENPOL” sp. z o.o. z/s w Gliwicach a Zakładami Chemicznymi „Tarnowskie Góry”, w zakresie opracowania projektu budowlanego i generalnego wykonawstwa kompleksowego unieszkodliwiania odpadów chemicznych i rekultywacji skażonych terenów, opiewającej na kwotę 106.465.000 złotych i zawarcie w dniach 9 lipca 1999 roku i 18 maja 2000 roku umów z firmą „CITEC” SA z/s w Katowicach, w zakresie opracowania dokumentacji projektowej „Ochrony Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 330 Gliwice, poprzez kompleksowe unieszkodliwianie odpadów wraz z rekultywacją terenów skażonych Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji” i w zakresie nadzoru inwestorskiego na kwotę ogólną 4.022.800 złotych oraz zawarcie w dniu 5 maja 2000 roku umowy nr 00S27/00 z Konsorcjum Firm, którego liderem było Katowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „BUDUS” SA w Katowicach, w zakresie generalnego wykonawstwa dotyczącego „Ochrony Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 330 Gliwice, poprzez kompleksowe unieszkodliwianie odpadów wraz z rekultywacją terenów skażo-

nych Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji”, gdzie łączna wartość kontraktu została oszacowana na kwotę 288.058.700 złotych i wyrządzenia w związku z tym Zakładom Chemicznym „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji szkody w wielkich rozmiarach w kwocie ogólnej 185.616.560 złotych, - to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. – wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu zostało prawomocnie zakończone.

Jak bowiem ustalono, Prokuratura Okręgowa w Katowicach prowadziła już w tożsamym zakresie postępowanie przygotowawcze, sygn. V Ds 91/00/S, zakończone postanowieniem z dnia 30 września 2002 roku o częściowym umorzeniu śledztwa, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec uznania, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Decyzję podjęto w toku wielowątkowego śledztwa katowickiej Prokuratury Okręgowej, wszczętego postanowieniem z dnia 4 grudnia 2000 roku, w sprawie nieprawidłowości zaistniałych w latach 1997–2000 w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach, w szczególności zaś nadużycia udzielonych uprawnień i niedopełnienia ciążącego na urzędnikach obowiązku oraz wyrządzenia w ten sposób w mieniu Skarbu Państwa znacznej szkody majątkowej – to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 k.k.

W ramach przedmiotowego postępowania, realizowano też czynności w wątku obejmującym inwestycję – budowę składowiska odpadów zgromadzonych na terenie Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji.

W tym zakresie zabezpieczono niezbędną dokumentację, przesłuchano świadków, a nadto zasięgnięto opinii Instytutu Gospodarki Odpadami w Katowicach, Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych w Katowicach i Głównego Instytutu Górnictwa w Katowicach, celem zweryfikowania dotychczasowych bilansów i klasyfikacji odpadów zgromadzonych na terenie Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry”, wykonywanych dla potrzeb prowadzonych tam inwestycji oraz Polskiej Akademii Nauk – Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi i Energii Odnawialnej w Krakowie, celem ustalenia, czy specyfikacja warunków zamówienia i obu przetargów, odpowiadały ustaleniom poczynionym na etapie przygotowywania tych procedur, czy wybrane projekty spełniały wymogi zamówień i czy dokonano właściwego wyboru projektów.

Prokurator uznał ostatecznie, że podejmowane w tym wątku działania likwidatora Zakładów Chemicznych, były podyktowane zmieniającą się sytuacją faktyczną i prawną, a późniejsza wyższa kwota inwestycji, wyniknęła z faktu, iż specyfikacja warunków zamówienia w obu przetargach, dotyczyła różnego zakresu wykonawstwa kompleksowego unieszkodliwiania odpadów chemicznych i rekultywacji terenów skażonych, co miało zasadniczy wpływ na zmianę ponoszonych kosztów.

Zmiana zakresu wykonawstwa kompleksowego była też uwarunkowana wejściem w życie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 października 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad usuwania, wykorzystywania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Rozwiązanie umowy zawartej z Przedsiębiorstwem Innowacyjno-Wdrożeniowym „ENPOL” sp. z o.o. z/s w Gliwicach, podyktowane było dotychczasowym sposobem prowadzenia prac przez tą spółkę, prowadzeniem prac bez projektów, uzgodnień i dokumentacji, a także z naruszeniem zapisów Dyrektywnego Harmonogramu Robót.

Spółka próbowała też zastosować zastępcze materiały uszczelniające i tym samym zastosować inny materiał, aniżeli ten wynikający z zawartej umowy. Na powyższe nie zgadzali się kolejni likwidatorzy Zakładów Chemicznych – Grzegorz Pietryga i Tadeusz Smolczewski.

Odpis końcowej decyzji merytorycznej doręczono pokrzywdzonym – Wojewodzie Śląskiemu i Zakładom Chemicznym „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji.

Postanowienie z dnia 30 września 2002 roku o umorzeniu częściowym śledztwa, sygn. V Ds 91/00/s, uprawomocniło się.

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2009 roku, umorzono też drugi wątek śledztwa, sygn. 3 Ds 64/09, w sprawie nadużycia w dniu 3 listopada 2004 roku w Tarnowskich Górach przez likwidatora Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich

Górach w likwidacji, udzielonych przez Wojewodę Śląskiego, uprawnień w zakresie zajmowania się sprawami majątkowymi tegoż podmiotu, poprzez zawarcie z Michałem Szwarcnabem i Czesławem Ćwieliągami umowy użyczenia części działki własnościowej oznaczonej numerem ewidencyjnym 252/38, na czas prowadzenia robót związanych z wybieraniem na powierzchni 10,2 ha i transportem odpadów skażonych, pozostałych po działalności Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach w likwidacji oraz rekultywacji terenu, a w związku z tym wyrządzenia szkody w nieustalonej wysokości – to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec uznania, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Jak ustalono w tym zakresie, pismem z dnia 22 marca 2004 roku, Agencja Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie poinformowała likwidatora Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry”, iż zgodnie z protokołem zdawczo-odbiorczym nr 3/2000 z dnia 22 grudnia 2000 roku, przejęła nieruchomość będącą uprzednio w zarządzie Jednostki Wojskowej numer 4117 w Tarnowskich Górach.

Zakłady Chemiczne miały bowiem prawo wstępu na pozostający w zarządzie Jednostki Wojskowej teren, celem prowadzenia tam prac rekultywacyjnych gruntu.

Agencja Mienia Wojskowego była informowana o skażeniu terenu i ciężącym na Zakładach Chemicznych obowiązku jego rekultywacji.

W lutym 2004 roku, w trakcie spotkania u Wojewody Śląskiego uzgodniono, iż samorząd – reprezentowany przez Starostę Tarnogórskiego, wystąpi w roli beneficjenta środków unijnych, z przeznaczeniem tychże środków na kontynuowanie, związanych z działalnością Zakładów Chemicznych, inwestycji.

Aby wystąpienie o przyznanie środków unijnych było możliwe, samorząd musiał dysponować jednak stosownym tytułem prawnym – użyczeniem gruntów na czas realizacji inwestycji.

Uzgodniono w związku z tym, iż Wojewoda Śląski i likwidator Zakładów Chemicznych przekażą Staroście Tarnogórskiemu prawo użyczenia gruntów.

Tej treści umowa została też zawarta.

W piśmie z dnia 10 września 2004 roku likwidator Zakładów Chemicznych poinformował Agencję Mienia Wojskowego, że czynione są starania o pozyskanie środków unijnych na realizację dalszych prac.

W piśmie z dnia 4 października 2004 roku Agencja Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie poinformowała jednak likwidatora, iż nie może wyrazić zgody na użyczenie terenu, z uwagi na docelowe zagospodarowanie nieruchomości.

W dniu 28 października 2004 roku spisana została notatka z przejęcia nieruchomości oznaczonej numerem ewidencyjnym 252/38, zaś Agencja Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie poinformowała pełnomocników likwidatora, że nowymi właścicielami nieruchomości zostali Michał Szwarcnabel i Czesław Ćwieliąg.

W dniu 2 listopada 2004 roku likwidator Zakładów Chemicznych powiadomił Starostwo Powiatowe w Tarnowskich Górach o zmianie właściciela nieruchomości.

W zaistniałej sytuacji, zasadnym wydawało się podpisanie przez Starostwo Powiatowe – jako beneficjenta wniosku do Funduszu Spójności Unii Europejskiej oraz podmiot wyłaniający w drodze przetargu wykonawcę robót przy udziale Zakładów Chemicznych, stosownej umowy z nowymi właścicielami nieruchomości, umowy użyczącej teren, celem wykonania tam prac oczyszczających i rekultywacyjnych, bez ewentualnych żądań finansowych ze strony właścicieli.

Starosta Tarnogórski wskazał, iż podpisanie podobnej umowy, leży w gestii Zakładów Chemicznych. W dniu 3 listopada 2004 roku likwidator Zakładów Chemicznych – Andrzej Makowski zawarł więc z Michałem Szwarcnabem i Czesławem Ćwieliągami umowę użyczenia części działki własnościowej o numerze ewidencyjnym 252/38, na czas prowadzenia robót – od 3 listopada 2004 roku do 30 września 2006 roku.

W umowie zawarto zapis, iż strony wykluczają jakiegokolwiek wzajemne roszczenia finansowe, związane z jej przedmiotem.

Umowa gwarantowała też „utrzymanie w toku wniosku o dofinansowanie z Funduszu Spójności”. Zeznania złożone w tym zakresie przez świadka Andrzeja Makowskiego,

znajdują odbicie w treści zabezpieczonej dla potrzeb śledztwa umowy, w której zawarto zapis, że „biorący do użytkowania zapewnia, iż będzie używał przedmiotu umowy wyłącznie w celu likwidacji odpadów oraz zrekultywowania terenu po ich wybraniu”.

Po przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego, prowadzący śledztwo uznał, iż likwidator Andrzej Makowski, zawierając w dniu 3 listopada 2004 roku umowę użyczenia części działki własnościowej, w żaden sposób nie naraził pozostających w stanie likwidacji Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” na straty finansowe.

Przesłuchany w charakterze świadka Bolesław Rogalski – radca prawny w Wydziale Nadzoru Prawnego – Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, przyznał zresztą, iż nie wie, czy zawarcie tej umowy, spowodowało jakkolwiek szkodę w imieniu Skarbu Państwa.

Przyznał nadto, iż nie orientuje się, jakie negatywne działania, podejmowane w trakcie procesu likwidacji Zakładów Chemicznych, mają zbadać organy ścigania, gdyż „otrzymał polecenie, aby zawiadomienie (świadek sprawdzał i parafował pismo – zawiadomienie z dnia 3 listopada 2008 roku) zostało zredagowane w formie ogólnej, a nie ze zwróceniem uwagi na konkretne zarzuty”.

Odpis postanowienia z dnia 10 lipca 2009 roku, po zatwierdzeniu przez prokuratora w dniu 13 lipca 2009 roku, doręczono pokrzywdzonemu – Wojewodzie Śląskiemu w dniu 16 lipca 2009 roku.

Wobec niezaskarżenia decyzji, uprawomocniła się ona w dniu 24 lipca 2009 roku.

Prokurator Apelacyjny w Katowicach, w wyniku dokonanej analizy akt tego śledztwa, nie zakwestionował zasadności decyzji umarzającej postępowanie, w części obejmującej wątek działań likwidatorów Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry”, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu i przyczyn rozwiązania umowy o wykonanie robót budowlanych, zawartej w dniu 15 września 1997 roku z Przedsiębiorstwem Innowacyjno-Wdrożeniowym „ENPOL” sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach, stwierdził natomiast, że istnieje szereg wątpliwości co do zasadności końcowej decyzji merytorycznej w wątku zawarcia w dniu 3 listopada 2004 roku przez likwidatora Zakładów Chemicznych z Michałem Szwarcnabłem i Czesławem Ćwielagiem, umowy użyczenia części działki o numerze ewidencyjnym 252/38, na czas prowadzenia robót związanych z usuwaniem, znajdujących się na nieruchomości, odpadów chemicznych.

Uznano, że pogłębienia i pełnego wyjaśnienia wymaga zwłaszcza kwestia kontynuacji i zakresu prowadzonych w tym zakresie na prywatnej posesji prac rekultywacyjnych, ponoszonych z tego tytułu kosztów i zaangażowania środków publicznych, w tym najprawdopodobniej unijnych. Skoro zawarcie umowy użyczenia, było bezspornie następstwem sprzedaży w dniu 26 października 2004 roku przez Agencję Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w Krakowie osobom prywatnym skażonych działek o numerach ewidencyjnych 252/38 i 254/38, ocenić należy również przesłanki i okoliczności zawartej w dniu 3 listopada 2004 roku umowy, a to będzie możliwe dopiero po zapoznaniu się z ustaleniami faktyczno-dowodowymi, poczynionymi przez Prokuraturę Rejonową Warszawa Ochota w toku śledztwa prowadzonego pod sygn. 4 Ds 1134/05/V.

W celu sprawdzenia okoliczności uzasadniających wydanie ewentualnego postanowienia o podjęciu w tym zakresie na nowo umorzonego śledztwa, pod rozważę Prokuratora Rejonowego w Tarnowskich Górach poddano dokonanie w trybie art. 327 § 3 k.p.k., niezbędnych czynności dowodowych, zwłaszcza dokonanie oględzin akt śledztwa Prokuratury Rejonowej Warszawa Ochota, sygn. 4 Ds 1134/05/V oraz przesłuchanie w charakterze świadków, przedstawicieli Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach – Wydziałów Nadzoru Właściocielskiego i Ochrony Środowiska, na okoliczność analizowanych transakcji sprzedaży i późniejszego użyczenia skażonych nieruchomości.

Ponieważ ustalenia poczynione w gliwickiej i katowickiej Prokuraturze Okręgowej wskazują, iż wyeksponowany w oświadczeniu Senatorów Rzeczypospolitej Polskiej – Panów Michała Wojtczaka i Andrzeja Misiółka wątek „skażenia wód podziemnych, czwartorzędowych i triasowych”, co miało skutkować „wyłączeniem wszystkich ujęć wody pitnej w rejonie zakładów, bo wody te zostały zanieczyszczone związkami: baru, boru, strontu, cynku, miedzi i ołowiu”, nie stanowił dotąd przedmiotu prowadzonych i nadzorowanych postępowań karnych, kopię oświadczenia złożonego na 39. posiedze-

niu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, pismem z dnia 20 sierpnia 2009 roku, przekazano, zgodnie z właściwością, Prokuratorowi Okręgowemu w Gliwicach, celem nadania mu dalszego biegu, w trybie art. 305 k.p.k.

Nadto, kopię przedmiotowego oświadczenia przekazano również do Wydziału II Postępowania Sądowego Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach, celem rozważenia przesłanek do podjęcia przyszłych działań pozakarnych w tej sprawie.

Z wyrazami szacunku

Prokurator Krajowy
ZASTĘPCA
PROKURATORA
GENERALNEGO
Edward Zalewski

Oświadczenie senatora Stanisława Zajęca

skierowane do minister zdrowia Ewy Kopacz

Proszę o udzielenie informacji, czy planowane jest zlikwidowanie przepisów art. 59a ustawy o zakładach opieki zdrowotnej z dnia 30 sierpnia 1991 r. (DzU z 1991 r. nr 91, poz. 408 z późniejszymi zmianami), które gwarantowały pracownikom szpitali i przychodni kroczący wzrost wynagrodzeń.

Przepis ten został wprowadzony do ustawy przez Sejm VI kadencji w efekcie wielomiesięcznych protestów środowiska medycznego. Należy przypomnieć, że zyskał wówczas aprobatę zdecydowanej większości posłów, na czele z ówczesną przewodniczącą sejmowej Komisji Zdrowia Panią Minister.

Obecnie zwrócili się do mnie przedstawiciele Krajowej Sekcji Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność”, wyrażając swoją dezaprobatę w stosunku do proponowanych zmian w ustawie. Przedstawiciele związku są niezadowoleni, gdyż decyduje się o zmianach bez konsultacji społecznych i dialogu społecznego, diametralnie pogarszając i destabilizując sytuację pracowników służby zdrowia. Likwidacja tych przepisów w sytuacji braku innej propozycji ze strony ministerstwa może doprowadzić do podsycania wzajemnych konfliktów wewnątrz środowiska, ponieważ, zdaniem interweniujących, uznaniowość zawsze prowadzi do takich efektów.

Mając na uwadze fakt, że ze strony Pani Minister padły obietnice uregulowania na przyszłość spraw pracowniczych, gwarantujących pracownikom służby zdrowia stworzenie precyzyjnych regulacji prawnych dotyczących kwestii wynagrodzeń oraz awansu społeczno-zawodowego, zwracam się do Pani Minister z pytaniem, czy rząd planuje likwidację art. 59a i czy w razie takiej sytuacji przewidziane są jakieś inne rozwiązania.

Stanisław Zajęca

Odpowiedź

Warszawa, 2009.08.31

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo z dnia 6 sierpnia 2009 r. (BPS-DSK-043-1941/09) zawierające oświadczenie złożone przez Pana Senatora Stanisława Zajęca, w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam poniższe wyjaśnienia w sprawie.

W dniu 25 czerwca 2009 r. Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej został przekazany rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej (druk nr 2138), który w art. 1 pkt 6 przewiduje uchylenie art. 59a i 59b ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. W art. 2 projektowanej ustawy zawarto przepis przejściowy dotyczący sytuacji, gdy przed dniem wejścia w życie ustawy nastąpi wzrost kwoty zobowiązania Narodowego Funduszu Zdrowia w stosunku do poprzedniej umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, zgodnie z którym środki, które zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami powinny zostać przeznaczone na wynagrodzenia, zostaną wypłacone po tym dniu.